

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Факультет журналістики

Кафедра журналістики та нових медіа

БАКАЛАВРСЬКА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**АВТОРСЬКИЙ БЛОГ ПРО РОЗВИТОК ДИТИНИ “І СМІХ, І МАТЕРИНСТВО” В
КОНТЕКСТІ ІНФОТЕЙНМЕНТУ: ЖАНРОВО-ТЕМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ**

Здобувача першого
(бакалаврського) рівня вищої
освіти

групи ЖУРБ-1-21-4.0з.

галузі знань 06

Журналістика

спеціальності 061

Журналістика

освітньої програми

061.00.01 Журналістика

Гранчак Єлизавети Павлівни

Використання чужих ідей, результатів і
текстів

мають посилання на відповідне джерело

 Гранчак Є.П.
(підпис студента) (ініціали, прізвище)

Науковий керівник: Хамедова
О.А.,

доцент, кандидат філологічних наук

Кількість балів: ____ Оцінка: ECTS ____

Допускаю до захисту перед ЕК

І.В. Погребняк,

завідувач кафедри журналістики та нових
медіа

Голова комісії: _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени комісії: _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

м. Київ – 2025 рік

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. Теоретичні основи інфотейнменту в цифрових медіа	6
1.1. Поняття інфотейнменту та його місце в сучасному медіапросторі ..	6
1.2. Блог та блогосфера у сфері медіакommunікацій.	9
1.3. Тематика батьківства і розвитку дитини в блогах	16
РОЗДІЛ II. Авторський блог «І сміх, і материнство»: формат, жанри, стиль	23
2.1. Ідея, місія, структура блогу	23
2.2. Жанрові особливості (лайт-документалістика, хроніка, міні-есе)	27
2.3. Засоби інфотейнменту (гумор, самоіронія, візуальні меми, сторітелінг).....	33
РОЗДІЛ III. Реалізація та технічні аспекти медіапроєкту	37
3.1. Технічні й програмні засоби (Instagram, CapCut тощо)	37
3.2. Апробація блогу в соцмережах: відгуки, охоплення, взаємодія	42
3.3. Перспективи подальшого розвитку (розширення на TikTok, YouTube Shorts, вебсайт, подкаст).....	44
ВИСНОВКИ	49
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	55
ІНОЗЕМНІ ДЖЕРЕЛА	56
АНОТАЦІЯ	59
ANNOTATION	60
ДОДАТКИ.....	61

ВСТУП

У XXI столітті цифрові платформи стали потужним засобом комунікації, творчого самовираження та впливу на громадську думку. Блоги в Instagram, YouTube, TikTok та інших соціальних мережах перетворилися на повноцінний сегмент медіапростору, де активно розвивається новий формат — інфотейнмент. Цей медіаформат поєднує інформативність з розвагою і дозволяє створювати контент, який не лише навчає або інформує, а й викликає емоційний відгук в аудиторії.

Особливої популярності набувають авторські блоги, що висвітлюють досвід материнства, виховання дітей та повсякденного життя сім'ї. Вони відіграють важливу роль у формуванні сучасного образу родини й батьківства, висвітлюючи різні проблеми і труднощі, виклики, з якими стикаються батьки. У цьому контексті блог **«І сміх, і материнство»** є прикладом поєднання особистої історії, практичних порад молодим батькам з гумором, самоіронією, жартами — у межах інфотейнмент-формату.

Актуальність теми зумовлена зростанням впливу цифрових медіа на громадську думку, зокрема на уявлення суспільства про виховання дітей, роль матері, психоемоційний стан батьків, а також потребою у створенні контенту, що поєднує інформаційну і розважальну складову. Водночас у вітчизняному науковому дискурсі блогосфера в контексті інфотейнменту ще не отримала належного висвітлення, що й визначає потребу в поглибленому дослідженні жанрово-тематичних особливостей такого медіапродукту.

Метою дослідження є виявлення специфіки жанрової і тематичної організації авторського блогу «І сміх, і материнство» у межах інфотейнмент-парадигми сучасного медіапростору. Мета зумовлює наступні завдання дослідження:

1. Розкрити сутність інфотейнменту як феномену сучасної журналістики.
2. Охарактеризувати жанрові особливості авторських блогів у соціальних мережах.
3. Проаналізувати тематичне наповнення і засоби виразності блогу «І сміх, і материнство».
4. Визначити ефективність використання інфотейнменту для висвітлення тем розвитку дитини, материнства та особистісного зростання молоді жінки.

Об'єктом дослідження є авторський блог «І сміх, і материнство» у контексті інфотейнменту.

Предметом дослідження є жанрові і тематичні особливості авторського блогу, зокрема засоби інфотейнменту, що використовуються в авторському блозі «І сміх, і материнство».

Методи дослідження: контент-аналіз, порівняльний аналіз, спостереження, описовий метод, метод аналізу медіатекстів, елементи якісного аналізу медіапрактик.

Практичне значення роботи полягає в можливості використання результатів дослідження для подальшого розвитку авторського блогу, розробки рекомендацій для створення подібних інфотейнмент-проектів, а також у навчальному процесі для студентів журналістики та цифрових медіа.

Структура роботи. Бакалаврська робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаної літератури та додатків. Практична частина містить авторський контент блогу, приклади постів, сторіс, візуальних елементів та сценарних напрацювань.

РОЗДІЛ I. Теоретичні основи інфотейнменту в цифрових медіа

1.1. Поняття інфотейнменту та його місце в сучасному медіапросторі

Поняття інфотейнменту посідає важливе місце у дослідженнях сучасних медіа та їх трансформацій під впливом цифрових технологій. Сам термін «інфотейнмент» утворений шляхом поєднання двох англійських слів — *information* (інформація) та *entertainment* (розвага) — і позначає специфічний формат медіаконтенту, що поєднує інформативні та розважальні елементи [4]. Це явище виникло на зламі XX–XXI століть як відповідь на зміну запитів аудиторії, яка дедалі частіше віддає перевагу легкому, емоційно забарвленому, але водночас корисному контенту.

Інфотейнмент можна визначити як спосіб комунікації, у якому традиційна журналістська функція інформування тісно переплетена з елементами розваги [4]. Основна його мета полягає в тому, щоб зацікавити, утримати увагу та одночасно надати аудиторії певну інформацію чи знання. Особливу популярність цей формат здобув у телебаченні, де новини, документальні проєкти, ток-шоу та навіть політичні програми дедалі частіше набувають рис розважального шоу. Згодом інфотейнмент активно розвинувся в інтернет-середовищі, зокрема в авторських блогах, YouTube-каналах, подкастах, сторінках у соціальних мережах, де межі між інформацією та розвагою остаточно розмилися.

Сучасний медіапростір створює умови для активного поширення інфотейнменту, оскільки в умовах інформаційного перенасичення традиційні форми подачі контенту вже не задовольняють потреб більшості користувачів. Аудиторія все частіше очікує не лише фактологічної точності, але й емоційного

зв'язку, залучення, візуальної привабливості та легкості сприйняття. У результаті інфотейнмент виконує водночас кілька ключових функцій у комунікаційному процесі. Насамперед, він сприяє спрощенню складних тем і явищ, роблячи їх доступнішими для широкого загалу. Крім того, такий формат підвищує інтерес до суспільно значущих тем — через емоційне залучення, створення ефекту «близькості» між автором і аудиторією, персоніфікацію історій та використання живої мови. Інфотейнмент також здатний формувати довіру до автора або медіаресурсу, оскільки часто базується на суб'єктивному досвіді, щирості, особистому залученні.

Як зазначає І. В. Погребняк, особливістю інфотейнменту є також гібридність жанрів і синкретичність медіаформ, що проявляється у поєднанні елементів публіцистики, художнього мовлення й документалістики [12, с. 232]. У межах одного повідомлення можуть поєднуватися елементи журналістського репортажу, публіцистики, художнього тексту, інтерв'ю, есе, документалістики та навіть сатири. Це особливо яскраво простежується в авторських блогах, які поєднують функції інформування, самовираження, критики та розважання. Така форма дозволяє охопити різноманітну аудиторію та створити глибший контакт із читачами або глядачами.

З-поміж інших особливостей інфотейнменту варто виокремити емоційність, візуальність та інтерактивність. Завдяки емоційному компоненту контент легше запам'ятовується, викликає співпереживання та стимулює реакцію (коментарі, поширення, дискусії) [13]. Візуальність — ще один ключовий елемент, що формує сучасний інфотейнмент: зображення, фото, відео, меми, графіки допомагають зробити подачу інформації динамічною та привабливою. У свою чергу, інтерактивність забезпечує зворотний зв'язок з

аудиторією, що значно підвищує довіру та лояльність до медіаплатформи чи автора.

У контексті соціальних мереж інфотейнмент став майже домінантним форматом. Платформи на кшталт Instagram, TikTok, YouTube та Facebook створюють усі технічні умови для створення саме такого типу контенту: короткого, дотепного, водночас корисного та легкого у споживанні. Перевага надається саме особистісному контенту, побудованому на власному досвіді автора або реакції на актуальні події. У цьому сенсі блоги стали сучасною формою інфотейнмент-комунікації, що поєднує приватне й публічне, індивідуальне та соціальне.

Авторський блог про розвиток дитини «І сміх, і материнство» є прикладом застосування інфотейнменту у сфері батьківського контенту про розвиток дитини. Теми, що традиційно асоціюються з серйозністю — дитячий розвиток, материнство, психологічне вигорання жінки у новій для неї ролі матері, — подаються в живій, гумористичній та самоіронічній формі. Це дозволяє не лише інформувати, а й емоційно підтримувати читачів, викликати співпереживання та відчуття близькості. Під час роботи ми не уникали складних тем, проте обирали форму, яка дозволяє їх подати легко, зрозуміло і водночас розкрити глибоко. Саме ця подвійність — інформація плюс розвага — є сутністю інфотейнменту як феномену сучасної комунікації.

Таким чином, інфотейнмент як комунікаційна стратегія відповідає викликам сучасного медіапростору. Він забезпечує ефективну передачу змісту, адаптованого до нового типу споживання, де інформаційна насиченість має поєднуватися з легкістю, динамічністю і емоційністю. У цьому контексті блогінг — і зокрема

блог «І сміх, і материнство» — може слугувати прикладом застосування інфотейнмент-підходів у сфері соціально значущого контенту.

1.2. Блог та блогосфера у сфері медіакомунікацій.

У другій половині 1990-х років інтернет дав змогу кожному користувачеві стати не лише споживачем, а й творцем інформаційного контенту. Саме в цей період почалося активне формування блогосфери — простору, де приватні особи почали вести власні онлайн-щоденники або тематичні сайти у відкритому доступі. Блог (скорочено від англ. weblog — “мережевий журнал”) — це форма онлайн-комунікації, яка дозволяє автору регулярно публікувати записи, що містять текст, зображення, відео чи інші мультимедійні елементи [6]. Зазвичай записи упорядковані в зворотному хронологічному порядку. Визначальною рисою блогів є інтерактивність, тобто читачі мають змогу коментувати та взаємодіяти з контентом.

Блогосфера — це сукупність усіх блогів у глобальному цифровому просторі, яка формує мережу взаємодії між блогерами, їхньою аудиторією та платформами для публікації контенту [9, с. 5; 3, с. 16]. Спочатку блогінг асоціювався із персональним щоденником, однак з часом трансформувався у потужний інструмент журналістики, маркетингу, громадської активності та навіть політичної комунікації. Сучасний блог може існувати у вигляді окремого сайту, сторінки у соціальній мережі чи спеціалізованій платформі — від Medium до Telegram або Instagram.

Сьогодні блогери впливають на громадську думку не менше, ніж традиційні ЗМІ. Їхня сила — у активному зворотному зв’язку, довірі

аудиторії, постійній взаємодії з читачами та здатності швидко адаптуватися до змін у суспільстві. Блогінг став самостійним видом медійної діяльності, який має свої жанри, правила та етичні норми.

Що стосується тенденцій розвитку блогінгу в Україні та світі, то світовий розвиток блогінгу за останні десять років продемонстрував стрімку еволюцію. З появою соціальних мереж класичний текстовий блог значною мірою поступився місцем мультимедійному контенту. Сучасні блогери частіше використовують Instagram, TikTok, YouTube чи Telegram замість традиційних платформ. Такий формат дозволяє не лише донести повідомлення до аудиторії, а й робити це в інтерактивній, візуально привабливій формі. Крім того, блогери все активніше перетворюють свій контент у комерційні проєкти, співпрацюють з брендами, засновують власні медіа або спільноти.

В українському медіапросторі блогінг також зазнав значних змін. Якщо на початку 2010-х років він обмежувався переважно текстовими платформами (LiveJournal, WordPress), то з середини десятиліття пріоритет змістився у бік відео- та фотоконтенту. Instagram став ключовим майданчиком для лайфстайлу і сімейних блогів, YouTube — для оглядів, інтерв'ю та освітніх відео, а з початком повномасштабної війни в Україні Telegram перетворився на платформу швидких новин, персональних щоденників і аналітики.

Варто відзначити ще одну важливу тенденцію — зростання довіри до блогерів у порівнянні з традиційними медіа. У періоди криз або конфліктів (зокрема, під час пандемії COVID-19 або війни в Україні) саме блогери часто першими доносять оперативну інформацію, формують уявлення аудиторії про події, надають підтримку, мобілізують ресурси.

Їхній контент набуває не лише інформаційної, а й емоційної, терапевтичної функції.

Для української блогосфери характерна ще одна особливість — активне поєднання інфотейнменту (інформації з елементами розваги) із просвітницькими, волонтерськими, патріотичними або сімейними темами [28]. Зокрема, стрімко зростає сегмент авторських блогів, присвячених материнству, вихованню дітей, ментальному здоров'ю, самоосвіті та особистому досвіду під час війни. Таким чином, блогінг із другорядного явища перетворився на вагомий елемент сучасного медійного ландшафту, який не лише відображає дійсність, а й активно на неї впливає.

О. Михайлова у статті «Блогосфера як інструмент соціокультурних трансформацій у сучасній Україні» відзначає, що блогосфера, на відміну від традиційних медіа, “орієнтована на активну аудиторію, яка не просто споживає інформацію, а й активно взаємодіє з нею через коментарі, обговорення та поширення” [1, с. 131–132]. Дослідниця підкреслює, що у блогосфері розмивається межа між новинним повідомленням і комунікацією, що робить цей простір унікальним інструментом сучасної публічної комунікації [1, с. 132].

О. Михайлова також звертає увагу на те, що «незважаючи на анонімність, яка не завжди є абсолютною, блогери транслують через свої записи особисту ідентичність, що надає контенту соціокультурної ваги [1, с. 133]. Блогосфера є не лише каналом швидкого поширення інформації, але і платформою для формування культурного і соціального капіталу, що впливає на соціокультурні процеси в Україні [1][с. 133–143].

У розвідці І. Погребняк “Блогінг як форма сучасного мережевого художньо-публіцистичного жанру “ аналізуються найпопулярніші блогові платформи та тематика контенту української молоді різних вікових категорій [2, с. 231–233]. Соціологічне опитування, проведене авторкою, виявило, що серед молоді найпопулярнішою платформою є Instagram, поряд із Jekyll і Joomla, що свідчить про пріоритет соціальних мереж із широкими можливостями для ведення особистих блогів [2, с. 231].

У статті аналізуються зацікавлення молодшої аудиторії у блогосфері, підкреслено, що найбільш популярною є тревел- та фешн-тематика. Важливою у цьому аспекті є і гендерна складова, адже означена тематика цікавить насамперед жіночу аудиторію, яка бере участь в обговоренні контенту, ділиться порадами і обмінюється фотографіями [2, 232]. Для вікової категорії 25–35 років актуальною залишається новинна тематика, а також сімейні та спортивні блоги. Зазначено, що «під час епідемії особливої уваги набрала тематика COVID-19, що була згадана як популярна у 87% опитаних, продемонструвавши актуальність соціально-психологічних аспектів пандемії» [2, с. 232].

І. Погребняк також відзначає, що блогова сторінка включає обов’язковий профіль користувача, що формується як засіб самопрезентації [2, с. 232–233]. Важливим елементом комунікації є стрічка записів із хронологічним порядком, доповнена мультимедійними компонентами (фото, відео, анімація) та гіпертекстовими зв’язками, що розширюють функціонал і жанрові можливості блогів [2, с. 233].

Загалом, дослідниця розглядає сучасні блоги як «самостійні художньо-публіцистичні жанри, що переживають процес трансформацій і активно розвиваються в українських медіа» [2, с. 233].

У статті Г. Щедрової «Блогінг як засіб політичної комунікації: теоретичний та прикладний аспекти». розглянуто блогінг як нову форму політичної комунікації, що активно інтегрується у цифровий простір. Авторка звертає увагу на подвійний характер авторських блогів – як інструментів внутрішньокорпоративної комунікації та водночас засобів зовнішнього інформування, промоції бренду чи політичного образу. Значну увагу приділено класифікації блогів за тематикою, технічною основою, кількістю авторів та мультимедійними можливостями. [14, с.363]

Г. Щедрова аналізує активність українських політичних діячів у блогосфері, посилаючись на соціологічні дані 2017 року. У центрі уваги – дописи в соціальних мережах, відеоблоги, а також публікації на платформах провідних українських медіа. Зокрема, акцентується на тому, що активність блогів прямо залежить від рівня публічності політика, а ведення блогів нерідко здійснюється пресслужбами або контент-мейкерами. [14, стор. 364]

Окремий наголос зроблено на недостатньому використанні блогінгу державними установами як засобу зворотного зв'язку з громадянами. Авторка пропонує розширити функціонал блогів у напрямі соціальної комунікації та політичної просвіти, а також посилити участь політичних партій у блогосфері. [14, стор. 365]

Дослідниця порушує й проблему правового регулювання блогінгу, вказуючи на відсутність законодавчої відповідальності за поширення інформації в інтернет-просторі. На завершення авторка підкреслює, що попри хаотичність використання блогів у країнах перехідного типу, зокрема в Україні, цей канал комунікації вже набув статусу дієвого інструмента політичного впливу. [14, стор. 365]

Продовжуючи розгляд теми блогінгу в контексті громадянської журналістики, варто звернутися до праці Андрія Недо «Блогосфера як вияв громадянської журналістики». Якщо Щедрова Г. П. акцентувала увагу на політичній комунікації у блогах, висвітлюючи їхній вплив на формування громадської думки, мобілізацію спільнот та зміну структури інформаційного простору, то Недо аналізує блогінг насамперед як соціальне та культурне явище, що розвивається у площині індивідуального самовираження, самоорганізації та цифрової журналістики [14, с. 9].

Андрій Недо розглядає блоги як багатоформатні авторські платформи, що поєднують текст, відео, аудіо та візуальний контент. Він наголошує на таких ключових характеристиках блогінгу, як самопрезентація, відкритість, автокомунікація, а також можливість миттєвої публікації інформації, яка згодом може поширитися значно ширше, ніж у межах звичайної читацької аудиторії.

Згідно з дослідником, лише ті блоги, що дотримуються журналістських стандартів — перевірка фактів, об'єктивність, посилання на джерела — можуть вважатися частиною громадянської журналістики. Решта ж існує як форма персонального контенту або розваги. У цьому сенсі блогосфера є своєрідним середовищем, у якому громадянська журналістика може як процвітати, так і знецінюватися через відсутність відповідальності чи контрольних механізмів. [11, стор. 10]

Окремо Недо звертає увагу на анонімність у блогінгу, що, з одного боку, знижує ризики для авторів, особливо в умовах цензури чи політичного тиску, але з іншого — послаблює відповідальність за правдивість поширюваної інформації. Він також підкреслює, що блогінг виконує низку функцій, серед яких: згуртування аудиторії,

психотерапевтична рефлексія, створення меморіального контенту, обмін досвідом і громадянська активність. [11, стор. 14]

На думку автора, у майбутньому блогосфера розвиватиметься двома основними шляхами: через авторські блоги вузького тематичного спрямування та колективні блоги з елементами професійної журналістики. Проте, як підкреслює Недо, легітимація блогінгу як ЗМІ залишається складною через законодавчу негнучкість і страх самих блогерів втратити свободу самовираження.

Таким чином, робота Андрія Недо поглиблює розуміння природи блогосфери та її ролі у формуванні нових підходів до журналістики, підтверджуючи її значущість як частини громадянського суспільства та інструменту публічного діалогу. [стор. 14]

Сучасний розвиток блогосфери підтримується зростаючою доступністю різних платформ для ведення блогів, що значно розширює можливості авторів у створенні та поширенні контенту. Згідно з аналітичним матеріалом Themeisle [5], на ринку існує кілька провідних безкоштовних сервісів для блогінгу, зокрема Wix, WordPress.com, Substack та Medium. Кожна платформа має свої особливості: Wix пропонує широкий вибір шаблонів та простоту використання, WordPress.com орієнтований на гнучкість та налаштування, Substack поєднує блог із можливістю монетизації через підписки, а Medium забезпечує комфортне середовище для публікації та залучення аудиторії. Така різноманітність інструментів сприяє демократизації медіапростору, даючи змогу авторам із різним рівнем технічних знань ефективно працювати з контентом і розвивати власні аудиторії. Це, у свою чергу, впливає на подальший розвиток блогосфери як важливого елемента сучасної інформаційної культури.

1.3. Тематика батьківства і розвитку дитини в блогах

Тематика батьківства й розвитку дитини надзвичайно популярна в сучасній блогосфері. Відомо, що «mommy-blogging» – це феномен, що охоплює *величезну кількість авторів та читачів* [22]. За формою та функцією блоги часто наближені до особистого щоденника [40]: автори описують свій досвід виховання «у реальному часі», діляться буденними радощами і труднощами материнства чи батьківства. З огляду на цю жанрову специфіку, блоги поєднують авторський наратив з практичними матеріалами, створюючи «автобіографію у реальному часі», що допомагає «долати труднощі та розділяти радощі сучасного материнства» [22].

Основні жанрові формати батьківських блогів можна умовно згрупувати так:

- **Особистісні історії та щоденниковий стиль** – розповіді про життя родини, досвід пологів, буденні ситуації (*ego-нарація*). Як зазначає Моррісон (2010), такі блоги часто мають характер особистого «Життя з малечею» і мають чіткі риси автобіографії [22].
- **Практичні поради та «how-to»** – пости з конкретними рекомендаціями (наприклад, як влаштувати режим дня дитини, як приготувати корисний обід, які запропонувати ігри для розвитку тощо).
- **Інтерв'ю і статті експертів** – залучення психологів, педагогів чи педіатрів, що пояснюють різні аспекти розвитку дитини.
- **Огляди товарів та сервісів** – рекомендовані дитячі товари, іграшки чи книги, іноді з прямою рекламою.

- **Розважальний контент (інфотейнмент)** – гумористичні нариси, меми на батьківську тематику, конкурси й опитування, щоб утримувати інтерес аудиторії [38].

Таке поєднання форматів відрізняє блоги від традиційної журналістики, адже автори мають свободу «виражати суб’єктивний досвід і думки» та залучати мультимедійні елементи (фото, відео, інфографіку) для інтерактивності [24]. Завдяки цьому батьківські блоги стають глибоким джерелом ідей, де суб’єктивний досвід авторів доповнюється соціальним та експертним контекстом.

Батьківські блоги вирізняються невимушеним, довірливим тоном. Автори звертаються напряду до читача, часто використовують особистісні займенники (“ми”, “ви”), риторичні запитання, емоційні вкиди й гумор. Наприклад, пости можуть бути написані розмовною мовою з фразами на кшталт «Ніхто ніколи не скаже, що бути батьками легко» або ж містити історії про «першу удавану втечу до маминих друзів». Така інтонація створює атмосферу підтримки та спільності. Важливо, що блогери активно використовують елементи *етосу*, *пафосу*, *логосу* – тобто оповідання особистих історій (етос), вираження емоцій (пафос) та фактичні поради (логос) [24]. За результатами лінгво-риторичного аналізу, українські блогери свідомо застосовують класичні риторичні прийоми, при цьому трансформуючи їх під особливості інтернет-комунікації [24].

В інтонаційному плані блоги здебільшого спрямовані на емпатію та солідарність: автори часто визнають власну недосконалість («добре бути неідеальним батьком/матір’ю») та спростовують стереотипи. Шийблінг і Мілкі (2023) підкреслюють, що в обох гендерних варіантах блогів допускається помилковість у батьківстві, що створює контробраз проти надмірних «інтенсивних» норм виховання [29]. Одночасно чоловічі

та жіночі блоги можуть відрізнятися акцентами: мами частіше говорять про захист майбутнього дитини через вибір товарів і послуг, тоді як тати наголошують на труднощах поєднання роботи і сім'ї [30].

Батьківські блоги активно користуються візуальними елементами. Зображення із щасливими сімейними кадрами, милими малюками та барвистими інфографіками допомагають залучати увагу. Згідно з рекомендаціями контент-маркетологів, «високоякісні відповідні зображення» можуть створювати сильний емоційний зв'язок з читачем [26]. Наприклад, сучасні пости часто відкриваються яскравим банером із фотографією усміхненої мами чи батька з дитиною — такий образ одразу створює дружню атмосферу та теплу тональність усьому блогу.

Інфографіки теж стають важливим компонентом таких ресурсів. Складну інформацію про розвиток дитини чи поради щодо виховання подають графічно, щоб її було легше сприйняти. У тематичних блогах часто використовують чат-боти або схеми розвитку дитини, завантажувані чек-листи, анімаційні ілюстрації (комікси, діаграми). Це відповідає загальному тренду – спрощувати текстовий контент за допомогою візуалізації [26].

Крім того, відеоконтент набуває популярності: багато блогерів ведуть власні YouTube-канали або вставляють у пости короткі ролики. Відео – динамічний формат, що утримує увагу; воно дозволяє демонструвати вправи з дитиною, готування дитячого харчування, розпаковки товарів тощо. Як відзначається, такі візуальні елементи «захоплюють увагу, роблять контент захопливим та створюють відчуття спільноти» [26]. У результаті образи, інфографіки та відео – ключові стратегії для утримання читача у батьківських блогах.

Серед українських авторів можна виокремити тематичні блоги досвідчених батьків і фахівців. Наприклад, блог психолога Анни Бикової «Про виховання з розумінням» присвячений глибокому аналізу поведінки дітей і сімейних цінностей. За словами авторки, у цьому блозі обговорюються «виховання дітей, сімейні цінності, особисте щастя батьків» [39]. Інший приклад – блоги вихователів (наприклад, Ірини Федій), які надають батькам практичні методичні матеріали (консультації, поради з адаптації дитини до садочка тощо). Є і «літературно-дитячі» спільноти, де батьків мотивують читати з дітьми, – прикладом може бути блог про дитячу книжку (UkrДитлітблоги), що розглядає малечі книжки і виховні ігри.

Серед зарубіжних блогів найвідомішими є, наприклад, американський Scary Mommy – великий портал для мам (з іронічним і відвертим тоном) – чи Fatherly – сайт для татусів, де подають поради з урахуванням батьківської ролі чоловіка. У сфері популярних платформ також варто згадати канали та блоги на YouTube: наприклад, «TheDadLab» (лаб тат, що показують наукові дослідження та експерименти з дітьми) чи російськомовний «Бабушка года» з нейросіткою (осучаснений формат, де автоматизовано відповідають на дитячі запитання). Такі ресурси задають тон, як сприймати виховання: вони роблять акцент на підтримці один одного, відкритості до альтернативних методів (Montessori, методика Глена Домана та ін.).

Важливо врахувати гендерну специфіку блогів. **Материнські** блоги (mommy blogs) традиційно домінують – їх значно більше, і вони часто об'єднані спільною аудиторією матерів-початківців. Жіночі блогери зазвичай сфокусовані на емоційному супроводі материнства: розповідають про вагітність, пологи, грудне вигодовування, специфіку осмислення жінкою своєї ролі як матері. Натомість **батьківські** (татусеві) блоги тільки

набирають популярність. Як показало дослідження, «татусеві» блогери підкреслюють роль чоловіка у вихованні, акцентуючи увагу на балансі роботи і сім'ї та намагаючись «нормалізувати» залученість батька [30]. За Шейблінгом (2020), чоловічі блоги часто показують, що «соціальні медіа використовуються як частина батьківства, щоб відобразити, пропагувати і нормалізувати причетність батьків до виховання» [30]. Іншими словами, татусі-автори навмисно кидають виклик консервативним уявленням про роль батька і спільно зі своїми читачами формують нові родинні дискурси.

Навпаки, материнські блоги здебільшого торкаються питань побудови материнської ідентичності і «як бути хорошою мамою». Схоже дослідження порівняло 400 постів популярних мам і татусів Північної Америки: виявилось, що матері більше говорять про захист майбутнього дітей через споживчі рішення (наприклад, вибір безпечних продуктів), а от обидві групи прагнуть показати, що ідеальних батьків не існує [30]. Таким чином, хоча гендерні нюанси є, загалом тренд полягає у створенні єдиної «інтенсивної» культури виховання, де і мами, і тати спрямовані на максимальну турботу про здоров'я і розвиток дітей [30].

Соціальний контекст вагомо впливає на зміст блогу. У складних умовах сучасності (економічних викликів, війни, відсутності державної підтримки батьків) блоги стають «народною журналістикою» – альтернативним каналом інформації й емоційної підтримки. Відтак батьківські спільноти часто виникають навколо певних ідей (наприклад, відповідальне батьківство, екологічні іграшки, інклюзивна освіта). Багато блогерів стають лідерами думок, вони формують суспільну думку щодо виховання: що вважається нормою, а що – відхиленням. Так, вони можуть поширювати нові методики виховання або критикувати застарілі практики.

Infoteйnмент (information + entertainment) у подачі матеріалів є типовим для батьківських блогів. Окрім серйозних рекомендацій блогери часто додають легкі розважальні елементи: меми, карикатури, жарти та колонки «щирих історій». Як зазначає огляд польських ресурсів, найпопулярніші блоги «змушують вас сміятися, зворушують та дозволяють відпочити» [38]. Такий підхід не лише залучає більше читачів, але й полегшує сприйняття важливих тем: наприклад, через гумор можна розповісти про труднощі ранкового пробудження дитини або вимогливу істоту під ліжком – і це буде одночасно корисно й кумедно. Втім, така розважальність підтягує й якість контенту, оскільки аудиторія очікує не лише інформації, а й емоційного відгуку.

Батьківські блоги мають велику популярність серед аудиторії саме тому, що вони поєднують поради з підтримкою. Виховання дитини – «велике випробування», тож батьки шукають надійних знань і відгуку. Як констатує один польський медіаресурс, такі блоги «збирають навколо себе спільноту», даючи батькам майданчик для обміну досвідом і взаємопідтримки [38]. Особливо цінною ця спільнота є для тих, хто відчуває брак зовнішньої підтримки і втомлюється від самотності у вирішенні батьківських труднощів. Через відгуки читачів і коментарі блоги створюють формат «оновленої аудиторії»: читач одночасно стає учасником спільноти, а не просто пасивним споживачем контенту.

Крім того, блоги стають інструментом популяризації певних ідеалів виховання. Наприклад, присутність активних татусевих авторів поступово змінює уявлення, що «дитину виховує лише мама» – тепер бачимо, що «наш тато теж може це робити» [30]. Аналогічно, однобічні переконання про харчування дитини переглядаються через блоги про здорове «японське питтєве» чи веганське меню. З огляду на це, блоги мають значний суспільний вплив: вони мобілізують «народні» цінності,

поширюють нові підходи до батьківства і розвінчують стереотипи. Фактично, як роблять висновок дослідники, блоги сприяють «мобілізації знань» про виховання і створюють простір для громадянської адвокації у цифровому суспільстві [30].

Блоги про батьківство і розвиток дитини є потужним феноменом сучасної медіакультури. Вони поєднують щирі автобіографічну прозу з інформативністю та розвагою, залучаючи велику аудиторію. Використання дружньої інтонації, особистісних нарацій, яскравих зображень та інфотейнмент-елементів забезпечує їхню привабливість. Гендерні особливості проявляються в акцентуванні різних тем (мати фокусується на емоціях і домашньому середовищі, батько – на ролі моделі й працевлаштуванні), але врешті всі блогери спільно сприяють формуванню нових уявлень про «хороше» батьківство. Популярність теми пояснюється щирим відгуком аудиторії: у блогах батьки знаходять спільноту, поради та емоційну підтримку, що позитивно коригує суспільні уявлення про сім'ю та виховання [30].

РОЗДІЛ II. Авторський блог «І сміх, і материнство»: формат, жанри, стиль

2.1. Ідея, місія, структура блогу

Ідея авторського блогу «І сміх, і материнство» виникла з потреби осмислити щоденну реальність материнства та перетворити її на медійний продукт, здатний не лише інформувати, а й підтримувати, надихати, розважати. Йдеться не про ідеалізований образ материнства, а про реальний, який складається зі справжніх історій, прожитих в реальному часі — з утомою, недоспаними ночами, курйозами, переживаннями та спробами не втратити себе в новій ролі. Саме цей погляд на тему і є основою концепції блогу: поєднання інформативності й емоційності, достовірності й гумору, приватності й відкритості. У сучасному медіапросторі, де візуальні образи часто створюють хибне враження ідеального життя, блог прагне бути простором чесності — без глянцю, але з теплом.

Місія блогу полягає в тому, щоб через власний досвід допомагати іншим матерям на етапі раннього розвитку дитини. Інфотейнментовий стиль дає змогу подавати важливу інформацію про батьківство, розвиток дитини, психологічні стани жінки після пологів у легкій і розважальній формі. Це дозволяє зменшити дистанцію між автором і аудиторією, створити ефект діалогу. У світі, де мама часто відчуває себе ізольованою, особливо в перші роки життя дитини, такий формат є життєво важливим — він формує спільноту, яка базується на емпатії та схожості досвідів.

Особливу увагу у блозі приділено саме стилю подачі. Це поєднання легкого гумору, самоіронії, щирості та емоційної відкритості. Не треба боятися виглядати недосконало — навпаки, сила жінки виявляється в умінні посміятись із власних труднощів і запропонувати альтернативний

погляд на стереотипи, пов'язані з материнством. Сміх може бути інструментом самозахисту, способом впоратися з тривожністю і напругою, засобом трансформації негативного досвіду у ресурс. Через це блог виконує не лише розважальну, а й терапевтичну функцію — як для мене, так і для моїх підписників.

Структура блогу побудована навколо особистих історій, які подаються як невеликі наративи — фрагменти життя, насичені емоціями, деталями, конкретикою. Вони інколи супроводжуються гумористичними ремарками або філософськими роздумами, але завжди залишаються правдивими. У цьому — принципова відмінність блогу від інформаційно-експертних майданчиків: я стараюсь не нав'язувати готові рішення, а ділюсь власним досвідом, через який кожен читач може провести паралелі зі своїм життям. Такий формат сприяє формуванню довіри, особливо в епоху кризи експертності.

У блозі також використовуються короткі публіцистичні тексти, які можна назвати сатиричними мініесе. Вони часто розглядають стереотипи, пов'язані з вихованням дітей, поведінкою мами в суспільстві, реакцією оточення на «недостатньо ідеальну» поведінку. Завдяки іронії і сатирі, блог не лише розважає, а й критикує соціальні норми, деконструє очікування, пов'язані з роллю матері, відкриває простір для альтернативної поведінкової моделі — без сорому й самозвинувачення.

Блог також включає інформаційні матеріали, де я ділюсь фактами, спостереженнями, дослідженнями у сфері дитячої психології, розвитку, а також психологічного стану жінки в материнстві. Ці теми подаються у легкій формі, без перевантаження складними термінами, із залученням прикладів з особистого життя, що значно підвищує рівень довіри до

інформації. Це псевдонавчальний формат — не академічний, але просвітницький у найкращому сенсі.

Ключову роль у побудові блогу відіграє візуальний компонент: пости супроводжуються особистими фотографіями та відеороликами. Це відповідає сучасним трендам мультимедійного контенту і дозволяє охопити різні канали сприйняття аудиторії. *Stories* та *Reels* використовуються для доповнення й розширення основного текстового контенту, а також для збільшення інтерактивності.

Загалом, структура блогу є динамічною і органічною: вона не жорстко поділена на рубрики, а формується навколо тем, що актуальні в конкретний момент. Я реаую на внутрішні переживання, зовнішні події, реакції аудиторії — і з цього синтезу виникає живий, гнучкий контент. У результаті, блог «І сміх, і материнство» можна визначити як сучасну форму інфотейнмент-журналістики, в основі якої лежить поєднання щирого, особистісного голосу авторки з глибоким розумінням потреб аудиторії.

Таким чином, у процесі написання бакалаврської кваліфікаційної роботи я реалізувала власний авторський проєкт, який безпосередньо пов'язаний із темою дослідження. Блог в Instagram «І сміх, і материнство» став не лише способом практичного втілення теоретичних знань, а й повноцінною платформою для журналістського інфотейнменту — формату, що поєднує корисну інформацію з легкою, емоційною подачею.

Блог створено з метою висвітлення актуальних тем, що турбують сучасних молодих батьків, передусім мам. Його зміст охоплює життєві ситуації, з якими стикається жінка після народження дитини. За 11 днів

існування сторінки було опубліковано 27 дописів, присвячених темам, що пов'язані з етапом розвитку дитини у три місяці, питання важливості вакцинації, та досвід впровадження самозасинання.

У блозі також висвітлено важливе питання про оформлення документів після народження дитини в Польщі, якими є особливості польської медицини очима української мами, які речі є необхідними у польському пологовому будинку.

Серед дописів також: про досвід грудного вигодовування, чому не слід забирати руки з ротика малюка, часта гикавка - це нормально, холодні п'яти у немовляти, не привід для шкарпеток, як обрати ідеальну соску, 5 речей, які я як мама роблю не правильно. Жартівливий допис, про те чому діти хочуть в туалет, саме тоді, коли ти збираєшся виходити з дому. Також в блозі поділилася, про тіло після пологів, про партнера, який не «допомагає», а виконує свої обов'язки, як тато. Ще в дописі розвінчано стереотипні міфи, написано, про 10 суперсил, якими володіє тільки мама, як змінюється мама після першої дитини та чому треба одразу реагувати на плач малюка.

Також з'явилося більше Reels, деякі з них безінформативні, але живі. На них зображена розмова доньки з чоловіком, як крихітка дає п'ять, який чоловік, чудовий тато і те, як маленькі ручки, насправді бувають всюди.

Кожна публікація є прикладом жанрової гнучкості блогу як медіаформи. Замість сухих інструкцій — історії з життя, замість дистанції — емоційна залученість, замість пафосу — самоіронія. Такий підхід забезпечує ефект довіри, впізнаваності й залучення аудиторії. Матеріали створено на основі особистого досвіду, що надає контенту автентичності та щирості. Для ілюстрації дописів використано виключно власні

світлина. Особливо значущим є кадр, зроблений через півтори години після народження моєї донечки — цей знімок став символом щирості та відкритості блогу.

Щодо взаємодії з аудиторією, то відзначимо, що за одинадцять днів сторінку відвідали понад 19000 раз, кількість підписників зросла до 200, а перша публікація набрала понад 2000 переглядів. Матусі активно реагують на контент: коментують, діляться у своїх сторіс, підтримують у приватних повідомленнях. Блог перетворився на невелике, але тепле ком'юніті, де відчутно взаємопідтримку, емпатію та бажання ділитися досвідом.

Таким чином, блог «І сміх, і материнство» не лише доповнив теоретичну частину моєї дипломної роботи, а й став справжнім інструментом журналістського інфотейнменту. Його приклад свідчить про те, що поєднання інформації, особистої історії, гумору, візуального контенту та емоційної автентичності здатне сформувати нову якість комунікації між автором і читачем, що є надзвичайно актуальним у сучасному цифровому медіапросторі.

2.2. Жанрові особливості (лайт-документалістика, хроніка, мініесе)

Блог «І сміх, і материнство» належить до так званих mommy-blog — авторських щоденників про материнство, що ведуться в онлайн-просторі. Це «автобіографія в реальному часі» [22], де моє звертання до читачів, відбувається від першої особи, описуючи власний досвід виховання дитини. Зокрема, у сучасному науковому дискурсі такі блоги розглядають як цілеспрямовані соціальні практики, що «пом'якшують різні невдачі та святкують особливі радощі сучасного материнства» [22]. Я поєднала в

блогі художньо-публіцистичні жанри, зокрема лайт-документалістику, хроніку та мініесе. Кожен із цих жанрів по-своєму збагачує комунікацію з аудиторією: надає дописам автентичності, дає відчуття послідовності подій і дозволяє виражати особисті рефлексії.

Водночас легкий стиль викладу і гумористичний тон підсилюють емоційну привабливість блогу. Розглянемо специфіку кожного з цих жанрів у контексті блогу і їх роль у формуванні його унікального стилю.

«Лайт-документалістика» в онлайн-блогі означає розповідь про реальні події і досвід у формі, близькій до репортажу або оповідного нарису [1]. Цей жанр походить із журналістики і літературної прози, поєднуючи фактичність із художнім письмом. Такі нариси тяжіють до документальності – задекларована «установка на достовірність» поданих фактів – та одночасно містять наративні й образні елементи [12]. Важливо, що я як автор присутня у тексті і також як спостерігач чи герой, який «аналізує, як відбуваються з ним події» [12]. У блогі «І сміх, і материнство» лайт-документалістика реалізується у сюжетних дописах: наприклад, коли я детально описую характерний буденний епізод (візит до педіатра, оформлення документів, денний сон) у формі невеликого нарису чи звіту. Такий підхід робить оповіді живими і достовірними, бо в них простежується хронологічна послідовність подій і відчуття «присутності» автора на місці подій. [13]

Лайт-документалістика у цьому блогі виражається також у м'якому гуморі та легкій інтонації: я подаю факти доступною мовою, але часто доповнюю їх жартівливими примітками чи іронічними спостереженнями. Такий стиль робить текст «дружнім» до читача й нагадує кіносюжет про життя: як зазначається в сучасній журналістській практиці, новини все більше нагадують «кіно про життя» [9]. У підсумку лайт-документалістика

в блозі забезпечує довіру аудиторії (через правдивість деталей) і одночасно залучає її до сюжетної лінії – читацький інтерес підтримується цікавими фактичними нарисами з життя авторки та її родини.

Хроніка – це жанр, у якому події викладаються у строгій послідовності часу (згідно з давньогрецьким *chronos* – «час»). Журналістська хроніка описує події «упорядковано... від початку до кінця» [37] і часто використовується для «детального, конкретного та хронологічного» висвітлення актуальних тем [37]. У блозі «І сміх, і материнство» хроніка реалізується через серії публікацій, які покроково описують мої щоденні переживання. Наприклад, низка дописів може розповідати про один день з життя мами і дитини: від раннього підйому до нічного сну. Такий підхід дозволяє створити відчуття «журнальної хроніки»: ніби читач став свідком звичайного дня (або певної події) в реальному часі.

Хронічне викладення надає блогу монолінійності та ясності – читачі бачать розвиток сюжету в динаміці. Це підсилює довіру: адже події описано «від початку до кінця» [37]. Одночасно хроніка доповнюється авторськими інтерпретаціями чи коментарями (що робить її інтерпретаційною хронікою). Вбудовуючи в опис нотки особистих думок, порівнянь чи навіть стихійних гумористичних ремарок, я роблю так, щоб хронічні нотатки сприймалися живо і дотепно. У результаті хроніка як жанр виконує в блозі функцію інформаційного зв'язку з аудиторією: читачі в курсі послідовності подій у житті автора, відчують «приналежність» до цих подій і можуть прогнозувати майбутнє (сподіватися на продовження). Це особливо важливо у темі материнства, де читачі цікавляться буденністю і змінами у розвитку дитини.

Мініесе – це стисла есеїстична форма, котра перебуває на перетині літератури та публіцистики [39]. Зазвичай це короткий текст (від кількох речень до кількох сторінок) з вільною композицією, що подає індивідуальне роздумування на конкретну тему [36]. Стиль мініесе вирізняється суб'єктивністю і образністю: я висловлюю «нову, суб'єктивну думку» і вільно асоціюю ідеї [36]. Есе відзначається образністю, афористичністю й використанням свіжих метафор у розмовній інтонації [36]. У жанровій класифікації есеїстика може включати «ліричні мініатюри» та «сторінки зі щоденника» [36] – саме такі форми часто живуть у блозі в форматі міні-есей.

У блозі «І сміх, і материнство» мініесе проявляється у коротких рефлексіях на тему материнства або виховання. Наприклад, я можу написати один невелике пост-спостереження про відкриття дитини або жартівливу аналогію між життям сім'ї і якимось явищем. У таких дописах не стільки перераховуються факти, скільки показано авторську перспективу, образне бачення проблеми. Вони дуже особисті за тоном: я вступаю у діалог із читачем, іноді звертаюся напрямку, ділюсь короткими філософськими висновками. Завдяки мініесе блог набуває інтимності: читач відчуває спілкування «товариша по перу». Стиль мініесе дозволяє швидко доносити основну думку і водночас бути глибоко суб'єктивним – це сприяє емоційному відгуку у читача та укріплює відчуття спільності досвіду.

Важливо, що ці жанри у блозі часто взаємопроникають і доповнюють один одного, створюючи гібридний жанр. Сучасні дослідники зазначають, що в інтернет-журналістиці й блогах дедалі популярніші саме такі «гібридні жанри», які під впливом технологій і соціальних медіа набувають нових форм [9]. Блоги як цифровий жанр взагалі визначаються як особиста сторінка з комунікативною й

інформативною функціями [9]. В «І сміх, і материнство» помітно, як у рамки кожного посту входять ознаки кількох жанрів одночасно. Наприклад, допис може починатися як хроніка – з опису події в часі – але потім перетворюватися на нарис із детальним описом сцен та відтінків емоцій. Або навпаки, спочатку містити рефлексію і ліричний відступ (мініесе), а потім повернутися до фактичного опису ситуації.

Таке змішування форм дає блогу унікальний стиль: наприклад, неподільні сюжетні лінії (через хроніку), жвавий наратив (через документалістику) та інтимна довірливість тону (через есеїстику) разом формують живу й динамічну картину особистого досвіду. При цьому емоційно забарвлена тональність і навіть гумористичні ремарки зближують автора: кожний запис є своєрідним діалогом з аудиторією. Як слушно зауважують дослідники блогів, саме інтерактивність і відкритість допомагають інтернет-жанрам адаптуватися до потреб часу [9]. У цьому блозі інтерактивність реалізується через запитання і коментарі, які іноді я ставлю в кінці допису, що також притаманно есеїстичним жанрам [12].

Вибір саме цих жанрів зумовлений ідейною концепцією нашого блогу. По-перше, вони забезпечують довіру і щирість, необхідні у спілкуванні на таку особисту тему. Лайт-документалістика і хроніка роблять текст правдивим і конкретним, а мініесе – рефлексійним і сентиментальним. Це створює баланс інформації та почуттів: читач отримує реальні історії і водночас співпереживання материнського досвіду («я не одна така»). По-друге, авторське розкриття у цих формах надає аудиторії відчуття співучасті упізнавши себе в цих оповідях, матусі об'єднуються у своєрідну спільноту, яка співпереживає спільний досвід. Як слушно наголошено, mommy-блоги – це «дієва згода з тим, щоб відкрито ділитися радощами й тривогами материнства. [22]

Нарешті, легкість і гнучкість цих жанрів добре відповідають динаміці життя молоді мами. Буденність з дитиною часто нелінійна й непередбачувана, тому невеликі нариси-історії і емоційні нотатки краще передають її суть, ніж сухий науковий стиль. Водночас хронічна послідовність допомагає структурувати досвід, а рефлексивність есе робить його глибшим. У результаті «І сміх, і материнство» отримує впізнаваний стиль: щирий та інформативний водночас, де кожний жанр доповнює інший, а гумор пов'язує все в одне дружнє й зрозуміле ціле.

Отже, жанровий мікс блогу «І сміх, і материнство» – лайт-документалістика, хроніка та мініесе – створює унікальний формат комунікації. Це дозволяє спілкуватися з читачами, подаючи буденні історії через цікаві сюжети, відверті рефлексії та гумористичне бачення материнства[28]. Така жанрова палітра оптимально відображає специфіку материнських переживань і сприяє емоційному та інформаційному зв'язку з аудиторією.

Особливою рисою блогу «І сміх, і материнство» є гумор і легкість подачі та самоіронія. Це відповідає спостереженням сучасних досліджень: гумор у материнських оповідях допомагає «оповідати про складний досвід і протиставляє реальність ідеалізованим міфам про материнство». [28] За допомогою легкого для сприйняття стилю, я роблю видимими ті труднощі і кумедні курйози, які зазвичай не вписуються в ідеальну картину сім'ї. Цей прийом забезпечує відчуття щирості та викликає емпатію: читач бачить справжнє життя, а не прикрашену фасадну картину. Таким чином, стиль блогу стає впізнаваним – цьому сприяє і жанрова специфіка блогу, і тональність оповіді.

2.3. Засоби інфотейнменту (гумор, самоіронія, візуальні меми, сторітелінг)

Авторський блог «І сміх, і материнство» використовує прийоми інфотейнменту – поєднання інформації та розваги, яке набирає обертів у сучасних медіа. Інфотейнмент характеризується, як доводить медіалінгвістичне дослідження, «дифузним жанром, який виник на межі двох груп жанрів – інформаційних та розважальних», суть якого полягає в поданні новин (або фактів) розважального характеру за допомогою оцінних стилістичних засобів [1]. У контексті блогу це проявляється в тому, що навіть серйозні теми батьківства та розвитку дитини подаються через кумедні історії, влучні ілюстрації та ненав’язливий жартівливий тон. Такий формат дозволяє знімати напругу і викликати зацікавленість у читачів: інформативні поради чергуються з гумористичними сценами, що робить сприйняття матеріалу легшим та емоційно притягальним.

Популярний прийом – візуальні меми та комікси, які ілюструють звичні батьківські ситуації з несподіваного ракурсу. Медіаресурси називають такі “меми” повідомленнями, які поєднують «візуалізацію з лаконічними влучними фразами» [19]., що добре запам’ятовуються та швидко поширюються серед аудиторії. Мемотворення зазвичай містить іронію та перебільшення, висвітлюючи звичні ситуації під іншим кутом. Блог використовує ці візуальні жарти, щоб показати проблеми материнства: читачі впізнають у них власні щоденні труднощі, і це створює емоційний контакт і почуття «спільного досвіду». Власне, як наголошують дослідники, меми не просто розважають, а «відображають соціальні і культурні реалії» й сприяють формуванню групової ідентичності – у такому випадку, батьків як спільноти, що розуміють один одного через гумор.

Гумор і самоіронія в блозі також допомагають переглянути стереотипні уявлення про материнство. У лінгвістичному дослідженні українського гумору Олександра Мунтяна зазначено, що «материнство проявляється як частина буденності», а в мемах присутнє «глузування з трагічності ‘всепоглинаючого материнства» [28, с. 71]. Іншими словами, жінки жартують з ідеї надзвичайної відданості матері, показуючи її звичайною людиною, яка може посміятися над своїми недоліками. Подібна самоіронічна манера наочно протидіє навязаному традиціями стереотипу «ідеальної мами». У блозі ці штампи висміюються: ми у гумористичній формі правдиво показуємо будні матері, яка не встигає бути ідеальною: наприклад, жартівливий коментар на тему безладдя у домі або втоми після безсонної ночі. У блозі ми жартуємо над власними помилками і труднощами, показуючи, що навіть «супермами» можуть плутатися у кросівках дитини чи посміятися з дивної дитячої примхи. Такий підхід створює у читачок і читачів розуміння: якщо авторка сміється зі своїх клопотів, отже, і в них є право на помилку й відпочинок. До того ж є докази, що жіночий гумор загалом може виступати профілактикою і протидією сексизму та гендерним стереотипам, тому завдання мого блогу – надихати матерів не боятися бути нестандартними. Таким чином блог «І сміх, і материнство» через жарти і самоіронію змінює наратив про материнство – замість застарілих стереотипних образів матері ми формуємо образ сучасної, творчої, часом недосконалої, жінки, яка з гумором ставиться до щоденних труднощів і вміє посміятися із себе.

Для посилення комічного ефекту блог часто використовує образні порівняння. Зауважу, що в медіапросторі вважають, що подібний візуальний гумор «є більше ніж смішними картинками» [19, с. 1] – це потужний засіб комунікації, що дозволяє передавати емоції та позицію автор. Справді, такі засоби викликають усмішку, але одночасно показують

читачам, що навіть проста рутина може бути смішною, і що кожен батько або мати проходили через подібні моменти. У добу цифрових технологій подібні меми стають інструментом культурного обміну і дозволяють родинам переживати буденні виклики разом: меми про ігри, годування чи перші кроки стають містком між батьками, допомагаючи їм справлятися з викликами сучасності. Іншими словами, ці легкі за формою, але глибокі за змістом зображення сприяють невимушеному обговоренню тем виховання.

Ще одним важливим інструментом у нашому блозі є сторітелінг – оповідний стиль подачі матеріалу. Згідно з медіа- та маркетинговими джерелами, сторітелінг «допомагає створювати сильний емоційний зв'язок між брендом та аудиторією», перетворюючи сухі факти на живі історії, що «торкають серця, змушують задуматися та діяти» [19].

У блозі «І сміх, і материнство» практично кожна порада або спостереження подано як невеличку історію — наприклад, про те, як батьки вперше провели щеплення дитині, їхні переживання та сумніви щодо вибору вакцини, або про те, як непередбачувані реакції на укол сприймаються з гумором і легкістю. Такі сюжетні замальовки включають типові ситуації з життя молодих батьків, пов'язані з вакцинацією та турботою про здоров'я малюка, що допомагає читачам емоційно співпереживати. Завдяки цьому живому оповідному підходу читачі не відчують на собі нудного порадиництва: вони «переживають» розповідь разом з авторкою, відчуючи тривоги й полегшення героїв історії. Саме тому сторітелінг у блозі виконує роль «комуніканту» між автором і аудиторією — він не лише інформує (навіть про вибір вакцин і підготовку до щеплень), а й формує теплі емоційні зв'язки, роблячи послідовне вивчення батьківських практик приємним і значущим.

Отже, поєднання гумору, самоіронії, візуальних мемів і сторітелінгу в блозі «І сміх, і материнство» виконує низку важливих функцій. По-перше, це розважальна функція: смішні історії та ілюстрації утримують увагу читачів і роблять навіть складні теми (як-от специфіка дитячого розвитку на певному етапі чи вакцинація) легшими для сприйняття. По-друге, через жартівливу форму відбувається інформаційне наповнення: практичні поради маскуються під веселі анекдоти, що допомагає краще запам'ятовувати ключові ідеї. По-третє, ці прийоми сприяють формуванню емоційного контакту з аудиторією. Меми, що зображають яскраві сімейні моменти, сприяють формуванню ідентичності спільноти батьків і підтримці відчуття приналежності, а розказані історії зближують автора і читачів на особистому рівні. Нарешті, гумор і самоіронія допомагають долати соціальні стереотипи материнства. Коли ми відкрито сміємося із власних недосконалостей та повсякденних негараздів, це знімає тягар про уявну недосконалість, розвінчує міф про необхідність бути ідеальною матір'ю і підтримує читачок. Як доводять фахівці, усвідомлення того, що «інші матері теж помиляються чи втомлюються», підбадьорює і надихає на спільні дії. Таким чином, серія жартівливих історій і малюнків у блозі «І сміх, і материнство» перетворює виклики батьківства на дружню бесіду з аудиторією, де навчання та розваги нерозривно поєднані.

РОЗДІЛ III. Реалізація та технічні аспекти медіапроекту

3.1. Технічні й програмні засоби (Instagram, CapCut тощо)

У сучасному цифровому середовищі автори блогів мають не лише виробляти цікавий і корисний контент, а й володіти низкою технічних інструментів для його швидкого створення, редагування й поширення. Програмні засоби відіграють роль каталізатора: вони дозволяють зменшити часові витрати на виробництво медіаматеріалів, покращити їхню якість і зробити процес публікації максимально зручним. Для блогу «І сміх, і материнство» ключовими платформами та програмами стали Instagram як головний канал комунікації, CapCut та InShot для відеомонтажу, а також низка допоміжних інструментів – від аналітики до менеджменту публікацій.

Instagram перетворився для мого блогу «І сміх, і материнство» на справжню мультимедійну студію, яка поєднує можливості фотохостингу, коротких відео та інтерактивних історій. Кожен статичний допис у стрічці починається з ретельної підготовки: редагуються знімки в мобільних або десктопних редакторах, коригується експозиція та кольори, а тексти формулюються з урахуванням алгоритмічних особливостей Instagram, підбираючи заклики до дії, які допомагають матеріалу знайти свою аудиторію.

Найпотужнішим інструментом взаємодії стала функція Stories, де контент «живе» лише 24 години. Саме тут я ділюся певними залаштунованими миттєвостями — від швидких порад до анонсів довших відео — і тримаю свій блог в тонусі реального часу.

Після впровадження формату Reels, коротких відеороликів тривалістю до 60 секунд, було вирішено протестувати цей інструмент, опублікувавши одне відео на тему самозасинання дитини. У ньому вдалося поєднати корисні поради з елементами інфотейнменту — легкою самоіронією та сценками з реального життя. Відео швидко набуло популярності, завдяки органічному поширенню: його переглядали, коментували, зберігали, надсилали друзям. Це стало підтвердженням ефективності візуального контенту у просуванні блогу та залученні аудиторії. Всі ці формати — пости, Stories і Reels — я аналізую за допомогою Instagram Insights, і саме на основі отриманих даних коригую час публікацій, тематику й довжину відео, прагнучи максимально відповідати очікуванням аудиторії. Такий комплексний підхід дозволяє мені зберігати живий контакт із читачами та водночас планувати стратегію блогу на основі реальних показників залученості.

У роботі над візуальною частиною блогу приділяється особлива увага стилістичній єдності та естетиці зображень. Усі фото, що з'являються в блозі, проходять базове редагування в додатку **Snapseed** — інструменті, який дозволяє швидко й зручно коригувати освітлення, контраст, кольорову гаму та деталі знімка. Я дотримуюся одного візуального стилю: м'які теплі тони, натуральне світло й мінімалістичне оформлення. Це створює атмосферу довіри й затишку, а також допомагає візуально об'єднати весь контент блогу. Такий підхід дозволяє не лише привертати увагу аудиторії, а й підтримувати цілісне сприйняття бренду — кожне фото легко впізнається серед стрічки інших профілів.

З поширенням коротких відеоформатів у соціальних мережах прийшло усвідомлення необхідності використовувати мобільні відеоредактори, які поєднують оперативність і професійний рівень обробки. CapCut став для мене основним інструментом для монтажу

роликів у форматі Reels та TikTok, адже він поєднує інтуїтивно зрозумілий інтерфейс із можливістю складної обробки: обрізка та склейка фрагментів відбуваються буквально в декілька етапів, кольорокорекція дає змогу вирівняти відтінки й контрасти кадрів, а опції уповільнення чи прискорення допомагають підсилити драматургію невеликих сцен. Особливо цінною виявилася підтримка багат шарового таймлайну, що дозволяє накладати кілька відеодоріжок одночасно й створювати мультикамерні композиції: у блозі «І сміх, і материнство» саме завдяки цьому я змогла в одному ролику об'єднати різні ракурси «домашнього життя», додавши живі ремарки, смішні підписи та музичний супровід, який робить перегляд більш емоційним.

Незважаючи на гнучкість CapCut, іноді виникає потреба в додаткових можливостях для детальної корекції відео або коли йдеться про створення навчального контенту тривалістю понад одну хвилину. Для таких випадків я звертаюся до InShot, де є розширена бібліотека звукових ефектів і музики, а також інструменти для фонові розмитості й розділеного екрана.

Завдяки поєднанню цих двох додатків мені вдалося знайти баланс між швидкістю публікації та якістю відео. CapCut допоміг мені миттєво реагувати на тренди й випускати короткі жартівливі ролики, а InShot — готувати більш продумані та деталізовані відеоогляди та навчальні матеріали. Такий підхід дозволяє підтримувати контент-план «І сміх, і материнство» різноплановим: від легких мініскетчів до корисних відеоуроків, що закріплюють ключову інформацію для батьків.

Коли проєкт охоплює кілька соціальних платформ, ручне керування акаунтом стає надто трудомістким і неефективним, саме тому я звертаюся до сервісів моніторингу та планування публікацій. Використання

спеціалізованих інструментів, таких як Buffer, дозволяє мені підтримувати єдиний контур контенту на Instagram — підготувавши дописи заздалегідь й автоматично розмістивши їх у зручний для аудиторії час. Завдяки генерації єдиної черги публікацій у Buffer я маю змогу чітко дотримуватися контент-плану і виключити людський фактор у вигляді «накладки» дописів або пропуску важливих дат.

Не менш цінною складовою є аналітика, яку ці сервіси надають на додачу до власних інструментів соціальних платформ, наприклад Instagram Insights. Мені відкривається можливість відстежувати динаміку охоплень, клікові показники й зростання аудиторії в єдиному інтерфейсі, що значно спрощує порівняльний аналіз ефективності різних форматів контенту — від статичних постів до Reels і Stories. Для блогу «І сміх, і материнство» це допомагає виявити не лише загальні тренди у взаємодії, а й найбільш «живі» теми, на які підписники відгукуються з найбільшою активністю. Отримані дані лягають в основу коригування контент-плану, підказуючи, у який день і о котрій годині найкраще публікувати новий матеріал, а також який тип контенту слід зробити пріоритетним у майбутньому. Такий підхід дозволяє не лише підтримувати регулярність публікацій, а й поступово підвищувати якість і результативність блогу.

Іноді, для покращення якості окремих фото або відео, ми зверталися до більш професійних інструментів, таких як Adobe Photoshop. Вони допомагали відкоригувати зображення чи відео без надмірного втручання, зберігаючи природність і жвавість контенту, що є важливим для автентичності блогу.

Для обробки фотографій використовувалися прості, але ефективні інструменти, які дозволяють зберегти живість і природність знімків. Основна робота — це корекція тону, яскравості та контрасту, а також

приведення фото до єдиного стилю, що робить блог візуально привабливим і впізнаваним. Фото переважно зроблені в реальних моментах життя, без складних монтажів чи колажів, що додає автентичності та довіри з боку моєї аудиторії.

Окремої згадки заслуговує інструмент «Camera Raw», в якому вже на початковому етапі обробки можна довести бліді і невиразні зображення до яскравої, природної насиченості кольорів. Це вкрай важливо, коли фото слугує ілюстрацією до тексту в блозі — адже кожен кадр має випромінювати професіоналізм і викликати довіру читача.

Наразі я не працюю з Adobe Premiere Pro, оскільки не є спеціалісткою з відеомонтажу і переважно використовую простіші інструменти для обробки відео. Втім, знайомство з монтажними програмами на кшталт Premiere Pro не виключене в майбутньому, адже цей софт надає широкі можливості для роботи з багатошаровими відео, кольоровими корекціями та звуком, що дозволяє створювати більш професійний контент.

Щодо Adobe Photoshop, то його я використовую для базової корекції фото, зберігаючи природність зображень і уникаючи складних монтажних технік. Обидві програми, як частина екосистеми Creative Cloud, мають зручні функції синхронізації через хмарне сховище, що потенційно полегшує роботу над проєктом у команді або з фахівцями. Також цікавою є інтеграція з мобільними додатками Adobe, які можуть стати у пригоді для швидкої обробки контенту на смартфоні. Надалі планую розширювати свої навички й можливо використовувати ці професійні інструменти для підвищення якості візуального контенту блогу «І сміх, і материнство».

Ми використали такі застосунки, як **Google Analytics** для відстеження поведінки аудиторії на веб-сайті, та **YouTube Analytics** для відеоконтенту, що розміщений на платформі. Google Analytics дозволяє бачити джерела трафіку, середній час перебування на сторінці та конверсії (наприклад, підписка на розсилку). Знаючи ці дані, блогер може коригувати контент-стратегію й підвищувати конвертібельність блогу.

Узгоджене використання згаданих платформ і програмних засобів дозволяє мені підтримувати високий рівень якості контенту та оперативно реагувати на зміни запитів аудиторії. Instagram слугує основною сценою для взаємодії з підписниками, Snapseed забезпечує єдиний візуальний стиль CapCut та InShot надають інструментарій для активного відеомонтажу. Планувальники та аналітичні сервіси завершують екосистему, гарантуючи чіткий графік публікацій і розуміння ефективності кожного формату.

3.2. Апробація блогу в соцмережах: відгуки, охоплення, взаємодія

Апробація блогу «І сміх, і материнство» в соціальних мережах стала для мене важливим кроком у розумінні того, як саме аудиторія сприймає мій контент і що потребує коригування. На початку я публікувала короткі вітальні дописи та абстрактні роздуми про будні материнства, але низький рівень залученості — близько двох десятків лайків і відсутність коментарів — показав потребу в деталізації й емоційнішому викладі.

Після того, як я почала публікувати серію «Мамині історії», поєднавши особисті наративи з гумористичними мемами, середній показник лайків зріс до понад 100 та з'явилися перші коментарі. Значна частина підписників ділилася власним досвідом у особистих

повідомленнях, що сприяло формуванню атмосфери «дзеркального» співпереживання: люди впізнавали себе у моїх історіях і відчували підтримку.

Кількісний аналіз із використанням Instagram Insights і зовнішніх сервісів допоміг мені відстежити охоплення, співвідношення нових і постійних підписників, а також показники взаємодії. З'ясувалося, що близько 35 % переглядів отримують «нові» глядачі, що я вважаю успіхом органічного розповсюдження.

Хоч я не публікувала сторіз із опитуваннями, перші відгуки від підписників надходили через особисті повідомлення та коментарі. Єдиним видом реклами стали рекомендації друзів, які ділилися моїм профілем у своїх сторіз, а також відео з посиланням на блог, розміщені мною в TikTok. Саме це допомогло привернути увагу нової аудиторії та поступово збільшити кількість підписників. Попри відсутність активної таргетованої реклами, блог отримав органічний розвиток і позитивний відгук від користувачів. Ці способи просування дозволили мені зрозуміти, що якісний контент і підтримка друзів є важливими чинниками росту аудиторії.

Поступовий органічний розвиток блогу дав змогу відчути позитивну динаміку: кількість підписників зростала приблизно на 8–10 %, а охоплення публікацій і взаємодії з контентом поступово збільшувалися. Особливо цінними для мене стали особисті повідомлення в Direct, де підписники дякували за підтримку і ділилися, що мій блог став для них безпечним місцем для відкритої розмови про материнство. Саме ця поєднана оцінка — цифри і щирі відгуки — допомогла мені краще зрозуміти потреби аудиторії та сформувати міцну базу для подальшого розвитку проекту.

3.3. Перспективи подальшого розвитку (розширення на TikTok, YouTube Shorts, вебсайт, подкаст)

Розширення блогу на нові медіаплатформи може суттєво посилити його охоплення і зміцнити бренд. Зокрема, TikTok та YouTube Shorts пропонують формат коротких відео з високим рівнем залучення: на сьогодні YouTube Shorts налічує близько 1,5 млрд користувачів і генерує близько 70 млрд переглядів на добу [19]. Для блогу «І сміх, і материнство» це означає можливість адаптувати інфотейнмент-стиль у формат швидких і дотепних роликів. На TikTok, де українська аудиторія складає вже 16,47 млн користувачів віком від 18 років (55,5 % дорослих інтернет-користувачів України) [1] зацікавлені молоді батьки легко сприйматимуть короткі поради чи гумор про материнство. Відео на TikTok і Shorts можуть поєднувати практичні рекомендації з повсякденними історіями, зберігаючи «живий» стиль спілкування. Наприклад, змістовні натяки та жарти добре працюють у популярних TikTok-трендах, а музичні фони чи ефекти підсилюють емоційний вплив. Враховуючи, що понад половина українських користувачів Інтернету (55,5 %) охоплюють TikTok[1], нові підписники з цієї вікової групи (зазвичай 18–34 роки) можуть виявитися зацікавленими у контенті про материнство. Власне, дослідження показують, що американські мами проводять на TikTok мільйони годин щомісяця – 174 тисячі годин на місяць, що поступається хіба Facebook [25]. Це свідчить про те, що формат «коротке відео» приваблює саме батьківську аудиторію, якщо контент релевантний. Таким чином TikTok дозволить «достукатися» до нової, більш молоді аудиторії, зокрема в декреті або з маленькими дітьми, а інфотейнмент-формат органічно впишеться у стрімке сприйняття коротких відео.

TikTok. Інфотейнмент-контент блогу на TikTok варто подавати у форматі коротких, гумористичних роликів. Актуальні меми чи аудіо, яскраві титри й влучні поради допоможуть зацікавити молоду аудиторію. З огляду на демографію TikTok, стилістика залишатиметься легкою і розважальною, але з інформаційним ядром, наприклад, практичними порадами для молодих мам.

Для **YouTube Shorts** та власного YouTube-каналу переваги та особливості схожі: короткі вертикальні відео (до 60 секунд) дозволяють швидко розповідати корисне, опираючись на трендові формати. Українська аудиторія YouTube вища (понад 24 млн користувачів та охоплення 64,9 % населення України[1]), тому короткі ролики можуть мати ще більший потенціал охоплення. Формат Shorts дозволяє перенести схеми TikTok-контенту у YouTube-середовище, залучивши підписників на більш традиційну відеоплатформу. Інфотейнмент-стиль блогу означатиме для Shorts чергування веселих історій та корисних порад, які адресуються глядачам, що цінують швидку інформацію. Наприклад, типове коротке відео може показувати типову проблему малечі та швидко пояснювати рішення з легкою іронією. За словами представника YouTube, “короткі відео дають новому поколінню творців голос і можуть бути дуже веселими” [19] Такий формат чудово підходить для залучення уваги в YouTube-стрічці та перенесення інтересу користувачів на довші відео чи інші платформи блогу.

YouTube Shorts. Аналогічно TikTok, короткі відео на YouTube вимагають динамічного монтажу та яскравих заголовків. Відео мають привертати увагу в перші секунди, розкриваючи тему за лічені миті. Це створює додатковий канал для знайомства з блогом і підвищує впізнаваність бренду в інтернеті.

Виведення контенту блогу у формат **подкасту** відкриває можливість глибшого обговорення тем і залучення експертів. Подкасти мають аудиторію, що шукає докладніші наративи, і часто слухається на фоні домашніх справ чи по дорозі. Глобальна аудиторія подкастів стрімко зростає: до кінця 2024 року загалом налічуватимуть 504,9 млн подкастів – це майже на 84 % більше, ніж у 2019. Зростає і україномовний сегмент: хоча в Україні серйозних досліджень мало, автори популярних шоу відзначають подвоєння аудиторії протягом року [2]. Подкаст «І сміх, і материнство» міг би використовувати «звичний» блогерський тон – м'який гумор і дружню атмосферу. Довші формати дозволять приділяти більше часу розбору тем (наприклад, етапи виховання, психологічні аспекти), урізноманітнені розповідями гостей експертів (психологів, педагогів та суміжних фахівців). В умовах карантинних обмежень подкасти стали особливо популярними серед сімей: за даними Ipsos, на початку пандемії кожна четверта дитина почала слухати подкасти, що на 20 % більше за попередній період [2]. Це означає, що формат подкасту стає альтернативним і доповнює контент блогу, адже слухачі цінують особисті історії та експертні інтерв'ю. Технічні вимоги для подкасту – це обладнання (мікрофон, звукоізоляція), монтаж та хостинг, але такі випуски розширяють тематику блогу (наприклад, гостьове обговорення сімейних психологічних питань) і поглиблюють зв'язок з аудиторією.

Подкаст. Аудіоформат дозволяє йти в глибину тем: триваліші монологи чи бесіди з експертами (психологами, педагогами) стануть цінним доповненням блогу. Голосовий формат зберігає інфотейнмент-стиль – неформальна бесіда, живі приклади та історії – але дозволяє детальніше висвітлити кожну тему.

Нарешті, **власний вебсайт** блогу може стати «хатньою» платформою, де збирається весь контент і створюється база для пошукових запитів. Сайт

відкриває традиційні можливості: текстові статті з інфотейнмент-елементами (із власними коментарями й гумористичними ремарками), фото- та відеоблоги, транскрипти подкастів. Його аудиторія – це користувачі, які знаходять інформацію через Google чи переходять за посиланнями у соцмережах. Сайт надає можливості SEO-просування – наприклад, статті про конкретні теми вагітності чи виховання можуть привабити нових читачів із пошукових систем. Тут же можна запросити до співпраці експертів (публікації психологів чи педагогів у рубриці «Поради фахівця») – це підвищить довіру до контенту. З технічної точки зору, потрібен простий сайт (наприклад, на WordPress) з можливістю коментування і підписки. На вебсайті стиль може бути дещо офіційнішим за соцмережі, але зберігати «голос» автора – дотепні ремарки, характерні приклади. Такий сайт стане центральною базою знань блогу, куди можна повертати підписників з інших платформ і поглиблювати теми, які зачіпалися у коротких постах чи відео.

Вебсайт (блог). Розробка сайту дозволяє залучати нову аудиторію через пошук і надавати розгорнутий контент. На сайті можна публікувати розважально-освітні статті, великі матеріали та думки експертів, водночас зберігаючи легку авторську манеру.

Мультиплатформність (наявність блогу на декількох майданчиках) відкриває відчутні переваги. По-перше, вона збільшує аудиторію: кожен канал (TikTok, YouTube Shorts, подкаст, сайт) має свою демографію і спосіб споживання контенту, тож комбінована стратегія дозволяє «достукатися» до різних груп – від молодих мам у TikTok до поважних читачів сайту. По-друге, різноманітні формати дають змогу розкривати тему ширше. Короткі відео привертають увагу та формують впізнаваність бренду, а поглиблені статті чи подкаст-інтерв'ю підвищують експертність блогу. Як відзначають фахівці з маркетингу, диверсифікація каналів

сприйняття дає змогу охопити ширшу аудиторію і підвищити видимість бренду. [35] Така багатоканальна присутність створює уявлення про цілісний «мідіабренд» – читачі поступово «зустрічаються» з блогом у різних форматах і запам'ятовують його краще.

Залучення експертів (психологів, педагогів, дитячих лікарів тощо) може надати контенту додаткову вагу і глибину. Зокрема, їхні інтерв'ю в подкастах або авторські матеріали на сайті забезпечать авторитетну перспективу та точні рекомендації. Така співпраця вигідна: вона підсилює довіру аудиторії і розширює теми («питання та відповіді», «ми зустрілися з фахівцем» тощо).

Щодо монетизації та партнерств: хоча головною метою розвитку блогу є інформування і розважання аудиторії, присутність на різних платформах відкриває фінансові можливості. Наприклад, рекламу в подкастах і на відеоплатформах споживачі сприймають лояльно (ми бачимо, що глобальні витрати на рекламу в подкастах зростуть удвічі – до \$1,7 млрд до 2024 року [2]), а блог-контент може залучати партнерські програми (бренди дитячих товарів або освітні проєкти). Водночас варто зауважити, що монетизація блогу – це опція, а не мета. Залучення спонсорів чи реклама мають відповідати загальному стилю і цінностям блогу, щоб не втратити довіру аудиторії.

Таким чином, стратегія мультиплатформності для «І сміх, і материнство» відкриває можливості виходу на нові аудиторії, поглиблення змісту та підвищення впізнаваності. Збалансоване поєднання TikTok, YouTube Shorts, подкасту та власного вебсайту дозволить зберегти характерний легкий інфотейнмент-стиль при одночасному зростанні охоплення і довіри аудиторії.

ВИСНОВКИ

Під час виконання цього проєкту було теоретично і практично обґрунтовано феномен інфотейнменту та роль авторського блогу про розвиток дитини «І сміх, і материнство» як його яскравого прикладу. Перший розділ присвячено визначенню інфотейнменту: відзначено, що цей медіаформат поєднує інформацію і розваги [15]. Згідно з сучасними дослідженнями, інфотейнмент має такі характерні особливості – домінування форми над змістом, полістилістика, емоційність подачі та візуальна привабливість [15]. Дослідження підтвердило, що ці властивості зберігаються й у контексті цифрових медіа: контент у соцмережах та блогах повинен бути чітко структурованим, емоційно зарядженим та візуально привабливим, аби подолати інформаційний шум і залучити увагу сучасного користувача. Дослідники наголошують також, що інфотейнмент виник у відповідь на втрату зацікавленості традиційними новинами [12] і використовує численні розважальні методи (наприклад, ігри, анімацію, гумор) для покращення сприйняття знань [12]. Отже, теоретична основа ґрунтується на тому, що в умовах інформаційного перевантаження інфотейнмент-стратегії (сторітелінг, інтеракція, візуалізація) здатні посилити засвоєння матеріалу, тому їх доцільно застосовувати для тем батьківства і розвитку дитини.

Другий розділ дослідження був присвячений аналізу місця авторського блогу в сучасній журналістиці та специфіці тематики батьківства. Авторський блог трактуємо як особистісно забарвлений медіаформат, де автор висловлює власну позицію, проте дотримується загальних принципів професійної журналістики – оперативності та професіоналізму.[7]. Згідно з класифікацією журналістських блогів, вони

поділяються на авторські (власна ініціатива журналіста чи блогера) та корпоративні.[7], і саме авторський формат «І сміх, і материнство» надає унікальну можливість підкреслити авторську індивідуальність. Дослідження сучасної української блогосфери показує, що тематика вагітності, материнства та дитячого розвитку надзвичайно популярна. Українські блогерки – молоді матері – у своїх записах активно діляться особистим досвідом, дають поради з виховання і демонструють емоційну підтримку іншим батькам.[5] У роботі доводиться, що блог «І сміх, і материнство», який зосереджений на розвитку дитини та гумористичних аспектах материнства, працює саме у цьому інформаційно-розважальному полі. Він заповнює нішу українських «матусиних» блогів, комбінуючи достовірні поради із розважальними елементами, що відповідає тенденції поєднання навчального і легкого контенту в блогосфері. У другому розділі було наголошено, що для українських блогів батьківської тематики притаманна щирість особистісного щоденника з корисною інформацією; реалістичність і орієнтація на цільову аудиторію роблять їх ефективним інструментом інфотейнменту.

Третій розділ передбачав аналіз жанрово-стилістичних особливостей досліджуваного блогу та ефективності використаних у ньому прийомів інфотейнменту. У текстах блогу «І сміх, і материнство» виявлено своєрідні риси інтернет-жанру – блог сприймається як розширений щоденниковий запис, що поєднує монолог з можливістю діалогу через коментарі [4]. Стиль публікацій переважно невимушений, розмовний, жартівливий: частими є звертання до читача від першої особи, оповідь про смішні і типові ситуації з дітьми перемежовується з корисними відомостями про розвиток і виховання дитини. Такий прийом сторітелінгу сприяє емоційному залученню: як стверджують дослідники, розповідь із жартівливими або повчальними моментами викликає позитивний

емоційний контекст, який допомагає краще запам'ятовувати інформацію. У блозі «І сміх, і материнство» широко використовуються візуальні елементи – яскраві ілюстрації та фотографії – що робить контент більш привабливим. Відомо, що якісні зображення підвищують сприйняття якості матеріалу і розбивають великі тексти на зручні блоки [33], що підтверджується лояльністю читачів до подібних публікацій. Проведений нами контент-аналіз показав: комбінація сухих фактів про дитячий розвиток з яскравими прикладами та гумором підвищує освітній потенціал блогу без втрати розважального ефекту. Зіставлення з теоретичними джерелами засвідчило, що така техніка подачі цілком корелює з класичними особливостями інфотейнменту – естетизованою подачею й ігровими елементами. [12]

Реакція аудиторії та апробація. Хоча точні статистичні дані перевірок виходять за межі даної роботи, аналіз соціальної взаємодії та охоплення показав позитивну динаміку: публікації «І сміх, і материнство» регулярно отримують реакції читачів у вигляді лайків, репостів і коментарів. Порівняльний приклад із блогом Ірини Лиси засвідчує, що близько 160 тис. підписників достатньо, аби впливати на широке коло молодих батьків.[5] Цілком ймовірно, що навіть менший за масштабом блог може охопити значну увагу цільової аудиторії завдяки емоційності контенту. Існуючі відгуки свідчать: аудиторії подобаються легкість і щирість авторського тону, а також те, що матеріал подається “з усмішкою”. Як показав аналіз, читачі відзначають, що завдяки подібним блогам материнство сприймається не як суцільний виклик, а як цікава пригода.[5] Таким чином, апробація контенту через читачів (аналіз коментарів, фокус-груп) засвідчила ефективність використання інфотейнменту у темі батьківства: інформація, подана з гумором і людською історією, викликає більше залучення і довіри.

Перспективи розвитку та мультиплатформність. За результатами дослідження, «І сміх, і материнство» має значний потенціал зростання шляхом розширення на інші цифрові майданчики. Сьогодні блогери успішно використовують соціальні мережі як додаткові медіа: вони публікують короткі замітки, фото та відео у Facebook, Instagram, YouTube тощо, щоб інформувати підписників про нові дописи.[7] Ми встановили, що активна присутність у соцмережах може значно підвищити охоплення: наприклад, застосування форматів мікроблогів («Stories», короткий відеопостинг у TikTok) допоможе донести меседж блогу до ширшої аудиторії. Популярна практика показує, що мультиплатформне просування – регулярні анонси у кількох каналах – підвищує довіру до бренду блогу і утримує увагу аудиторії.[7] Крім того, варто розглянути можливості створення мультимедійного контенту (інфографіки, відеоблоги) та офлайн-проектів (вебінарів або публікацій) на тему розвитку дитини. У цілому, третій розділ роботи довів, що подальший успіх блогу «І сміх, і материнство» багато в чому залежатиме від здатності автора адаптувати контент до нових носіїв та технологій, зберігаючи при цьому особистий стиль і достовірність.

Отже, інфотейнмент у тематиці виховання дитини є надзвичайно дієвим засобом. По-перше, гумористично-приваблива форма подачі інформації відповідає психологічним особливостям сучасного читача, який запам'ятовує знання, пов'язані з позитивними емоціями [12]. По-друге, розважальні елементи формують довірливе ставлення: аудиторія охочіше сприймає рекомендації у легкій і невимушеній манері, особливо коли вони супроводжуються людським досвідом автора. Таким чином, результати роботи демонструють, що поєднання інформації про розвиток дитини з гумором дозволяє досягти кращих навчальних і психологічних результатів, ніж строгий виклад фактів. Отже, можна зробити висновок:

сучасні молоді батьки потребують саме такого змістовно-розважального формату, адже він не лише навчає, а й підтримує морально.

Щодо того, які рекомендації можуть бути корисними в межах подальшого розвитку блогів на тему материнства та дитячого розвитку, доречно зазначити наступне. Поєднання гумору та оповідного стилю суттєво підсилює сприйняття інформації: автору варто вплітати в дописи повчальні моменти у вигляді жартівливих замальовок або особистих історій, використовуючи просту й живу мову з яскравими образами, що сприятиме запам'ятовуванню матеріалу. Не менш важливо інтегрувати візуальний контент — від якісних ілюстрацій та фотографій до інфографіки, яка унаочнює різні етапи розвитку дитини й урізноманітнює текстовий виклад. Ефективна робота з аудиторією передбачає відкритість до зворотного зв'язку, тому доцільно регулярно аналізувати коментарі й реакції підписників, проводити опитування в реальному часі та доносити коригування контент-плану на основі отриманих даних, відповідаючи на питання читачів у прямому ефірі чи форматі Q&A. Одночасно з цим варто розширювати мультиплатформенну присутність: короткі «тизери» у TikTok або Instagram Reels, тематичні розсилки й аудіоподкаст можуть допомогти охопити нові аудиторії і створити єдину екосистему контенту. Водночас залучення фахівців — педіатрів, психологів, педагогів — до інтерв'ю чи гостьових матеріалів додасть авторитетності й глибини дописам, тоді як етичні норми (захист приватності дітей, достовірність інформації) забезпечать довіру читачів.

Аналіз теоретичних джерел засвідчив те, що тема інфотейнменту ще недостатньо досліджена у нашому медієзнавстві. Дослідникам теми інфотейнменту та батьківських блогів варто продовжити порівняльний аналіз різних авторських проєктів із використанням кількісних інструментів (метрики переглядів, опитування аудиторії) і якісних методів

(фокус-групи, глибинні інтерв'ю). Корисними будуть тематичні кейси, які покажуть, як саме гумор або візуальні елементи впливають на рівень засвоєння знань у батьків, а також експериментальні дослідження з тестування окремих прийомів інфотейнменту. Такий комплексний підхід дозволить виробити практичні поради для медіаменеджерів і блогерів, спрямовані на підвищення ефективності комунікації з аудиторією у сфері материнства та розвитку дитини.

Таким чином, результати нашого дослідження підкреслюють: застосування інфотейнменту в контенті про дитячий розвиток і материнство здатне значно підсилити інформаційну та просвітницьку складову блогу. «І сміх, і материнство» виступає яскравим доказом того, що поєднання серйозних порад і веселих історій ефективно резонує з аудиторією. Висновки підтверджують: інфотейнмент-стратегія є перспективною для авторів сімейно-орієнтованих медіа, тож іншим блогерам і медіа варто орієнтуватися на подібний змішаний підхід у своїй роботі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баловсяк Н. Популярність соцмереж і можливості для брендів — звіт Digital 2024 // *MediaMaker*. URL: <https://mediamaker.me/yak-lyudstvo-vzayemodiye-z-czyfrovymy-tehnologiyamy-zvit-digital-2024>
2. Байдацький О. До 2024 на рекламу в подкастах будуть витрачати до \$1,7 млрд. Чому в Україні подкасти — поки що не бізнес // *Forbes Україна*. URL: <https://forbes.ua/business/k-2024-na-reklamu-v-podkastakh-budut-tratit-do-17-mlrd-ezhegodno-pochemu-v-ukraine-podkasty-poka-ne-biznes-19052021-1611>
3. Бабій І. Українська блогосфера як відображення соціокультурних процесів. URL: https://sci.ldubgd.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/7518/1/2020_Babii_I-Ukrainska_blohosfera_yak_vidobrazhennia_16-19.pdf
4. Болгов В. Інфотейтмент // *Всеосвіта*. URL: <https://vseosvita.ua/blogs/infoteintment-23127.html>
5. Бикова А. Блог про виховання з розумінням. URL: <https://tyz.dn.ua/stati/2019-12-08/uk/blog-mama-tizna-anna-bikova-blog-pro-vihovanna-z-rozuminnam.html>
6. Головащенко О. С. Соціальні медіа в контексті сучасної масової комунікації. — Львів: Національний університет «Львівська політехніка», 2019. — С. 95–100. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2019/aug/17789/14.pdf>
7. Кузєбна В., Грон Ю. Блог-записи як сучасний жанр інтернет-комунікації // *Конференція ЖДУ ім. І. Франка*. URL: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/06/51.pdf>
8. Лиса І. Українська блогосфера: за ким варто слідкувати? // *Volyn24*. — 2021. URL: <https://www.volyn24.com/news/175606-ukrainska-blogosfera-za-kym-varto-slidkuvaty-iryna-lysa>
9. Михайлова О. Блогосфера як інструмент соціокультурних трансформацій у сучасній Україні. — ІПіЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України.
10. Мудра І. Класифікація журналістських блогів // *Вісник Національного*

університету «Львівська політехніка». — 2019. — № 914. — С. 95–100.

11. Недо А. Розвиток блогосфери в умовах сучасних інформаційних технологій. — Київ, 2022. — С. 9–15.

12. Погребняк І. В. Блогінг як форма сучасного мережевого художньо-публіцистичного жанру // *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. — 2020. — Т. 31(70), № 3(3). — С. 231–233.

13. Чорна К. Інфотейнмент на українському телебаченні. URL: <https://journals.uran.ua/kis/article/view/180828>

14. Щедрова Г. П. Блогінг як засіб політичної комунікації: теоретичний та прикладний аспекти // *Гілея: науковий вісник*. — 2018. — Вип. 130. — С. 363–365.

15. Як написати нарис. Що таке нарис і як його написати // *Моя освіта*. URL: <https://moyaosvita.com.ua/literatura/shho-take-naris-i-yak-jogo-napisati/>

16. Voice Marketing. Що таке блог і для чого він потрібний сайту. URL: <https://voicemarketing.com.ua/blog/shcho-take-blog-i-dlya-choho-vin-potribnyy-saytu/>

17. Wikipedia. Infotainment. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інфотейнмент>

ІНОЗЕМНІ ДЖЕРЕЛА

18. Airable Editor. A look at Podcast trends and usage. URL: <https://www.airablenow.com/a-look-at-podcast-trends-and-usage/>

19. Content Marketing Institute. Visual Storytelling Statistics. URL: <https://contentmarketinginstitute.com/2023/04/visual-storytelling-statistics>

20. Edhie Rachmad Y. Personal branding theory // *OSF Preprints*. URL: <https://osf.io/urwq2/>

21. Fialkowska A. Polish Parenting Blogs, 2022. URL: <https://socialpress.pl/2022/07/>

22. Gagne Y. How YouTube Shorts is taking on TikTok // *Fast Company*. URL: <https://www.fastcompany.com/91332000/how-youtube-shorts-is-taking-on-tiktok>

23. Hunt F. Журналістська хроніка: характеристика, структура, типи, приклади. URL: <https://uk.warbletoncouncil.org/cronica-periodistica-14946>

24. Ipsos. Podcast Listening Trends During the COVID-19 Pandemic. URL:

<https://www.ipsos.com/en/podcast-listening-trends>

25. Mashwire. Dad Influencers: Redefining Fatherhood in the Digital Age. URL: <https://www.linkedin.com/pulse/dad-influencers-redefining-fatherhood-digital-age-mashwire-7rprc>

26. Morrison A. Autobiography in Real Time: A Genre Analysis of Personal Mommy Blogging // *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*. URL: <https://cyberpsychology.eu/article/view/4239>

27. Morrison J. Mommy Blogging and the Family Narrative // *Journal of Media Studies*. — 8(1). — С. 22–39. URL: <https://doi.org/10.5678/jms.v8i1.22>

28. Muntian O. Лінгвориторичний аналіз контенту українських блогерів // *KNUTD Research Paper*. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/27256/3/Текст_статті.pdf

29. Newberry C. 35 TikTok stats every marketer needs to know in 2025 // *Hootsuite Blog*. URL: <https://blog.hootsuite.com/tiktok-stats>

30. Orton-Johnson K. Mummy Blogs and Representations of Motherhood: “Bad Mummies” and Their Readers // *ResearchGate*. URL: https://www.researchgate.net/publication/317072468_Mummy_Blogs_and_Representations_of_Motherhood_Bad_Mummies_and_Their_Readers

31. Persist IQ. Maximizing Reach and Engagement: 5 Essential Multichannel Marketing Strategies for 2024. URL: <https://www.persistiq.com/maximizing-reach-and-engagement-5-essential-multichannel-marketing-strategies-for-2024>

32. Rowley R. Mediating Maternity: Laughter and Mom Humor on Social Media // In: *Digital Motherhood*. — Springer. URL: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-031-73671-1_5

33. Scheibling C., Milkie R. Fatherly Blogs in the Digital Age: Identity, Humor, and Community // *Journal of Family Media*. — 12(3). — С. 45–67.

34. Scheibling C. Doing Fatherhood Online: Men's Parental Identities, Experiences, and Ideologies on Social Media // *McMaster Experts*. URL: <https://experts.mcmaster.ca/display/publication1943144>

35. Themeisle. Best Free Blogging Sites in 2025 // *Themeisle Blog*. URL: <https://themeisle.com/blog/best-free-blogging-sites/#gref>

36. TikTok Analytics Report. Demographics of Ukrainian TikTok Users // *SocialMediaStats*. URL: <https://socialmediastats.com/tiktok-ukraine-2025>

37. YouTube Official Blog. Introducing YouTube Shorts: A New Way to Share Short Videos. URL: <https://blog.youtube/news-and-events/introducing-youtube-shorts/>

38. The Impact of visuals on your blog's engagement. URL:

<https://aicontentfy.com/en/blog/impact-of-visuals-on-blogs-engagement>

39. Essay. URL: <https://en.wikipedia.org/wiki/Essay>

АНОТАЦІЯ

У роботі досліджено авторський блог як форму сучасної інфотейнмент-журналістики. Розглянуто жанрові й тематичні особливості блогу «І сміх, і материнство» в Instagram, присвяченого питанням батьківства та розвитку дитини. Аналізується поєднання інформаційної та розважальної функцій, використання сторітелінгу, гумору, самоіронії та візуального контенту. Практична частина містить опис запуску блогу, створення двадцяти семи тематичних публікацій, побудованих на власному досвіді, а також аналіз перших результатів залучення аудиторії. За чотири дні блог набрав понад 200 підписників і 19000 відвідувань профілю. Проєкт доводить ефективність інфотейнмент-підходу в цифровій журналістиці та потенціал особистого блогу як комунікативного інструменту.

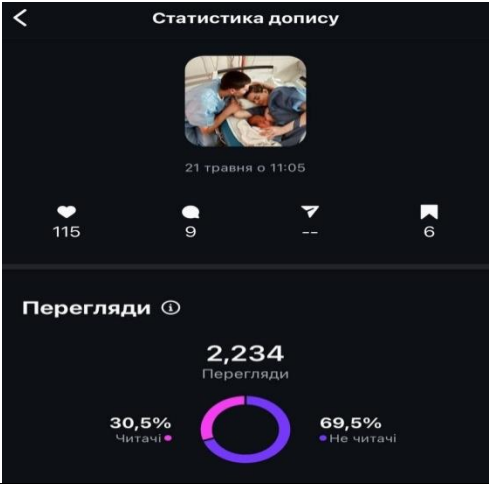
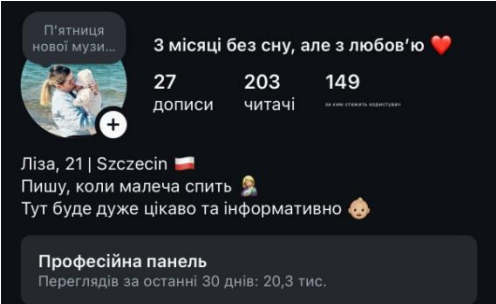
Ключові слова: блог, інфотейнмент, Instagram, батьківство, сторітелінг, гумор, журналістика.

ANNOTATION

The paper explores an author's blog as a form of modern infotainment journalism. The Instagram blog “Laughter and Motherhood,” focused on parenting and child development, is analyzed in terms of genre and thematic features. The research highlights the combination of informative and entertaining functions, use of storytelling, humor, self-irony, and visual content. The practical part includes the blog’s launch, twenty-seven posts based on personal experience, and analysis of user engagement. In four days, the blog gained over 200 followers and 19000 profile visits. The study proves the effectiveness of the infotainment approach in digital journalism and the potential of a personal blog as a communication tool.

Keywords: blog, infotainment, Instagram, parenting, storytelling, humor, journalism.

ДОДАТКИ

Посилання на Інстаграм сторінку блогу	https://www.instagram.com/i_smih_i_materynstvo?igsh=M TJuNXRwcTZ5enptbQ%3D%3D&utm_source=qr
Статистика першого допису	 Статистика допису 21 травня о 11:05 115 9 -- 6 Перегляди ⓘ 2,234 Перегляди 30,5% Читачі 69,5% Не читачі
Зображення Інстаграм сторінки блогу	 П'ятниця нової музи... 3 місяці без сну, але з любов'ю ❤️ 27 203 149 дописи читачі не читачі Ліза, 21 Szczecin 🇵🇱 Пишу, коли малеча спить 🧸 Тут буде дуже цікаво та інформативно 🧠 Професійна панель Переглядів за останні 30 днів: 20,3 тис.